N:o 25.

Ank. till Riksd. kansli 11 den april 1904, kl. 3 e. m.

Betänkande, i anledning af väckta motioner om ändring i § 8 tulltaxeunderrättelserna m. m.

(1:a A.)

Såsom villkor för den rätt, hvilken enligt § 8 mom. 1 tulltaxeunderrättelserna tillerkänts innehafvare af svenskt skeppsvarf eller verkstad, där fartyg af mer än 40 tons afgiftspliktig dräktighet blifvit nybyggdt, förbyggdt eller repareradt, att för därvid använda tullpliktiga materialier eller skeppsförnödenheter åtnjuta tullrestitution eller befrielse från tullafgiftens gäldande, stadgas i berörda moment, bland annat, att det fartyg, till hvilket materialierna och skeppsförnödenheterna användas, inom två år efter deras införsel till riket styrkes vara i fullfärdigt skick.

I två vid innevarande riksdag väckta, till bevillningsutskottet hänvisade motioner, nämligen motionen n:o 33 inom Första Kammaren af herr *Lovén* och motionen n:o 95 inom Andra Kammaren af herr *Brodin*, har nu föreslagits den ändring i omförmälda villkor, att sagda tid måtte utsträckas, enligt den förra motionen till tre år och enligt den senare till fyra år. Härförutom har herr *Brodin* i sin motion yrkat sådan ändring af »gällande bestämmelser», att, vid tullbehandling af materialier och skeppsförnödenheter, som för berörda ändamål införas, vederbörande tullförvaltning måtte, där ej särskild anledning funnes att underkasta

varorna vägning, berättigas att taga den i faktura eller konnossement uppgifna vikt för god.

Till stöd för förslaget om förändrad tidsbestämning har hufvudsakligen anförts, att redan vid berörda, nu gällande stadgandes tillkomst tvifvelsmål uttalats, huruvida icke den däri tillmätta fristen tilltagits alltför kort, äfvensom att erfarenheten visat, att farhågorna i detta hänseende varit grundade. Särskildt erinras därom, att för byggandet af flottans större fartyg numera ofta erfordras en tid af mer än två år, samt att därvid till och med ett kontrakt å tre år förekommit; och framhålles i sammanhang härmed, att motsvarande tider jämväl torde komma att behöfvas för byggandet af större fartyg i allmänhet.

Rörande den senare delen af herr Brodins förslag anför motionären, att därigenom, att vid import af ifrågavarande materialier och skeppsförnödenheter desamma skola vägas, vederbörande verkstadsägare förorsakas en onödig utgift, understundom belöpande sig till flera hundra kronor. Då vid förtullning efter värde fakturans uppgift toges för god, borde — synes det motionären — väl äfven i sådana fall, där restitution af tull skall lämnas, den i fakturan angifna vikten anses riktig.

Att skeppsbyggeriet är en för vårt land naturlig näring, därom torde icke mer än en mening råda. Vid sådant förhållande och med afseende å skeppsbyggerinäringens i olika hänseenden erkändt stora betydelse för landet i dess helhet lärer icke heller någon meningsskiljaktighet råda därom, att hvarje lämpligt förslag till understödjande och uppmuntran af denna näring förtjänar statsmakternas allvarliga beaktande. Att bland lagstiftningsåtgärder, som därvid i främsta rummet kunna ifrågasättas, äfven förekomma sådana, som beröra tullagstiftningen, torde jämväl vara tydligt. I sådant afseende må här erinras, hurusom bevillningsutskottet vid 1891 års riksdag — då de medgifvanden tillkommo, hvilka för närvarande äro inrymda i § 8 mom. 1 tulltaxeunderrättelserna — yttrade, bland annat, att till aflägsnande af den fara för svår utländsk konkurrens, som genom bifall till ett då framställdt förslag om fartygstullens borttagande skulle uppstå för vår skeppsbyggnadsindustri, återstode endast medgifvandet af rätt till restitution af erlagda tullar för vid fartygsbyggnad använda materialier och skeppsförnödenheter, samt att nämnda rätt borde för att göra detta medel fullt effektivt medgifvas i så stor utsträckning, som vore möjlig utan

att blottställa statsverket för risken att gå förlustigt de tullafgifter, hvilka detsamma rätteligen borde tillkomma.

Med afseende härå har vid förevarande ärendes behandling inom bevillningsutskottet uppmärksamheten blifvit fäst därå, att frågan i hvad mån bestämmelserna om skeppsvarfvens och de mekaniska verkstädernas särskilda rätt till tullrestitution tarfvade ändring gjorts till föremål för behandling af handels- och sjöfartskommittén i dess den 11 december 1900 afgifna utlåtande angående, bland annat, vissa särskilda åtgärder till sjöfartsnäringens höjande, äfvensom att bemälda kommittés därvid afgifna förslag till ändrad lydelse af nu ifrågavarande författningsrum därefter varit föremål för granskning och utlåtande af kommerskollegium och generaltullstyrelsen; och har det vid sådant förhållande synts utskottet lämpligt att i sammanhang med behandlingen af de nu i ämnet väckta motionerna undersöka, huruvida och i hvad mån någon ytterligare ändring i § 8 tulltaxeunderrättelserna kunde anses böra äga rum.

Härvid har utskottet till en början ansett sig böra lämna en kortfattad redogörelse för handels- och sjöfartskommitténs berörda förslag. Vid införande här nedan af sagda förslag har för vinnande af öfverskådlighet jämsides upptagits äfven den nuvarande lydelsen af bestämmelserna i ämnet.

Nuvarande lydelse.	*Af kommittén föreslagen lydelse.*
§ 8.	§ 8.
1. Innehafvare af svenskt skeppsvarf eller verkstad, der fartyg af mer än 40 tons afgiftspliktig dräktighet, vare sig svenskt eller utländskt, blifvit nybyggdt, förbyggdt eller repareradt, vare berättigad att för dervid använda, från utrikes ort införda tullpliktiga materialier och skeppsförnödenheter, som ej äro hänförliga till husgerådssaker eller proviantartiklar, restitutionsvis återbekomma den erlagda tullafgiften eller i fall, då tullafgiften icke blifvit erlagd, utan allenast, på sätt här nedan sägs, säkerhet	1. *Den, som här i riket verkställt* nybyggnad, förbyggnad eller reparation af fartyg af mer än 40 tons afgiftspliktig dräktighet, vare sig svenskt eller utländskt, *äge* att för därvid använda, från utrikes ort införda tullpliktiga materialier och skeppsförnödenheter, *däribland inbegripna sådana i fartyget fast anbragta husgerådssaker, hvilka antingen icke kunna med bibehållen användbarhet därifrån skiljas eller ock genom särskild, på varaktigt sätt åstadkommen beteckning äro tydligen utmärkta såsom för fartyget uteslutande afsedda,*

Nuvarande lydelse.

för densamma ställts, njuta befrielse från dess gäldande, under vilkor:

a) att afsigten med de införda materialiernas och skeppsförnödenheternas användning till förberörda ändamål vid deras införsel och angifning till tullbehandling skriftligen anmäles;

b) att det fartyg, till hvilket materialierna och skeppsförnödenheterna användas, inom två år efter deras införsel till riket styrkes vara i fullfärdigt skick;

c) att varfvets eller verkstadens innehafvare eller föreståndare, när fartyget är fullt färdigt, till generaltullstyrelsen aflämnar en af honom under edlig förpliktelse afgifven och af två hans biträden, som med arbetet tagit befattning, bestyrkt noggrann förteckning öfver myckenheten af alla till fartyget använda olika materialier och skeppsförnödenheter, materialförlusten vid arbetet däri inberäknad, för hvilka restitution af eller befrielse från tullafgift sökes, jämte under samma förpliktelse afgifven försäkran, att dessa materialier och förnödenheter äro af utländskt ursprung och att full införseltull för dem blifvit behörigen erlagd eller af generaltullstyrelsen god-

Af kommittén föreslagen lydelse.

restitutionsvis återbekomma den erlagda tullafgiften eller i det fall att, enligt medgifvande, som här nedan sägs, tullafgiften icke blifvit erlagd, utan allenast säkerhet för densamma ställts, njuta befrielse från dess gäldande, under villkor:

a) att afsikten med de införda *artiklarnas* användning till förberörda ändamål vid deras *angifning till förtullning* skriftligen anmäles;

b) att det fartyg, till hvilket *artiklarna* användas, inom *tre år från dagen för deras angifning till förtullning* styrkes vara i fullfärdigt skick;

c) *att den, som verkställt* nybyggnaden, förbyggnaden eller reparationen, när fartyget är fullt färdigt, till generaltullstyrelsen aflämnar en af honom under edlig förpliktelse afgifven och af två hans biträden, som med arbetet tagit befattning, bestyrkt noggrann förteckning öfver myckenheten och beskaffenheten af alla till fartyget använda olika *artiklar*, materialförlusten vid arbetet däri inberäknad, för hvilka restitution af eller befrielse från tullafgift sökes, jämte under samma förpliktelse afgifven försäkran, att dessa *artiklar* äro af utländskt ursprung och att full införseltull för dem blifvit behörigen erlagd eller af generaltullstyrelsen godkänd säkerhet för densamma ställd, samt

Nuvarande lydelse.

känd säkerhet för densamma ställd, samt uppgift om tiden, då de till riket ankommit, och den lägenhet, med hvilken införseln skett; samt

d) att varfs- eller verkstadsinnehafvaren är förbunden att underkasta sig all den kontroll i öfrigt, hvilken generaltullstyrelsen kan finna skäligt föreskrifva.

Varfs- eller verkstadsinnehafvare, som önskar anstånd med erläggande af tullafgiften för materialier och skeppsförnödenheter, som i detta mom. afses, till dess frågan, huruvida befrielse från afgiften må njutas, blifvit afgjord, kan, efter hos generaltullstyrelsen därom gjord anhållan, erhålla sådant anstånd, om han för samma afgift ställer säkerhet, som generaltullstyrelsen finner betryggande; skolande angående tullverkets rätt att, efter utgången af den tid, för hvilken anstånd med tullafgiftens erläggande beviljats, af sådan säkerhet göra sig betäckt för belöpande tullafgift i tillämpliga delar gälla

Af kommittén föreslagen lydelse.

uppgift *ej mindre om dagen, då de angifvits till förtullning, än äfven därom, huruvida sådan angifning skett från nederlag eller från transitupplag eller direkte och i sistnämnda fall jämväl* om den lägenhet, med hvilken införseln skett; *skolande, hvad husgerådssaker angår, dessutom aflämnas bevis af tullförvaltning, att de här ofvan beträffande sådana artiklar för den medgifna förmånen stadgade särskilda villkor vid verkställd besiktning funnits vara för handen;* samt

d) *att den, som verkställer* nybyggnaden, förbyggnaden eller reparationen, är förbunden att underkasta sig all den kontroll i öfrigt, hvilken generaltullstyrelsen kan finna skäligt föreskrifva.

Verkställes nybyggnaden, förbyggnaden eller reparationen af innehafvare af skeppsvarf eller mekanisk verkstad, och önskar denne anstånd med erläggande af tullafgift för *artiklar,* som i detta mom. afses, till dess frågan, huruvida befrielse från afgiften må njutas, blifvit afgjord, kan han, efter därom hos generaltullstyrelsen gjord anhållan, erhålla sådant anstånd, om för samma afgift ställes säkerhet, som generaltullstyrelsen finner betryggande; skolande angående tullverkets rätt att, efter utgången af den tid, för hvilken anstånd med tullafgiftens erläggande beviljats, af sådan säkerhet göra sig betäckt för belö-

Nuvarande lydelse.	*Af kommittén föreslagen lydelse.*
de i § 31 tullstadgan meddelade föreskrifter.	pande tullafgift i tillämpliga delar gälla de i § 31 tullstadgan meddelade föreskrifter.
	2. Enahanda förmån, som i mom. 1 sägs, tillkommer under där nämnda villkor äfven den, som här i riket för vare sig svensk eller utländsk räkning verkställt nybyggnad, förbyggnad eller reparation af skeppsdocka, dockport, ponton eller slip.
2. De skeppsförnödenheter, hvarmed ett svenskt, från utrikes ort återvändande fartyg under resan blifvit försedt, äro icke underkastade tull, så länge de förblifva i samma fartygs bruk.	3. De skeppsförnödenheter, hvarmed ett svenskt från utrikes ort återkommande fartyg under resan blifvit försedt, äro icke underkastade tull, så länge de förblifva i samma fartygs bruk.

Till stöd för kommitténs nu återgifna förslag har kommittén anfört, bland annat, att intet berättigadt skäl syntes tala för att restitution skulle medgifvas endast åt innehafvare af svenskt skeppsvarf eller verkstad. Det kunde nämligen inträffa, att ett fartyg, hvilket vore i behof af reparation, kunde få denna utförd af annan än den, som kunde betecknas med någon af sagda benämningar, men i detta fall skulle den, som verkställde arbetet, vara förhindrad att få restitution af den för materialierna erlagda tullen; och ansåg kommittén därför, att medgifvandet borde generaliseras, så att en hvar, som verkställde det uti ifrågavarande författningsrum afsedda arbetet, finge åtnjuta den där medgifna rättigheten. Rätt att erhålla anstånd med tullafgifternas erläggande skulle dock tillkomma endast innehafvare af skeppsvarf eller mekanisk verkstad.

Vidare hade det synts kommittén innebära en obillighet att, under det att, enligt gällande tulltaxa, alla tillbehör till från utlandet införda fartyg vore tullfria, restitution icke medgåfves af tull, som erlagts för husgerådssaker, hvilka anbragtes i här nybyggda eller reparerade fartyg och om hvilka artiklars användande för fartyget tvifvel ej kunde råda. Kommittén ansåge därför, att restitution borde få åtnjutas för sådana i fartyget fast anbragta husgerådssaker, hvilka antingen icke

kunde med bibehållen användbarhet därifrån skiljas eller ock genom särskild, på varaktigt sätt åstadkommen beteckning vore tydligen utmärkta såsom för fartyget uteslutande afsedda. Ordet »proviantartiklar», som influtit i den nuvarande affattningen och om hvilka artiklars användande vid fartygs byggnad eller reparation svårligen kunde talas, ansåges däremot kunna utgå.

Kommittén har vidare anfört, att det anmärkts, hurusom en ej oväsentlig olägenhet förorsakades därigenom, att afsikten med de införda varornas användning alltid skulle angifvas redan vid deras införsel, hvarigenom gods från nederlag ej kunde för ändamålet anävndas med bibehållen rätt till tullrestitution, med mindre redan vid godsets införsel sådant varit bestämdt och angifvet; och hade kommittén, enär denna anmärkning syntes hafva fog för sig och någon olägenhet näppeligen borde kunna följa af en ändring i detta förhållande, uttalat sig för, att afsikten med artiklarnas användning skulle skriftligen anmälas vid deras angifning till förtullning.

Den nu bestämda tid af två år, inom hvilken fartyget skall vara färdigt, för att restitution skall kunna beviljas, hade kommittén, med afseende särskildt å den längre tid, som måste åtgå för färdigbyggandet af stora fartyg, ansett böra utsträckas till tre år efter artiklarnas angifning till förtullning.

Slutligen hade kommittén, enär i det närmaste samma skäl, som talade för medgifvande af restitution i fråga om materialier till fartygs byggnad eller reparation, gjorde sig gällande med afseende å materialier och förnödenheter för byggande och reparation af skeppsdockor, äfvensom dockportar, pontoner och slipar förordat enahanda restitutionsförmån som den, hvarom nu vore fråga, jämväl för den, som här i riket, vare sig för svensk eller utländsk räkning, verkställt nybyggnad, förbyggnad eller reparation af skeppsdocka, dockport, ponton eller slip.

Öfver kommitténs nu omförmälda förslag hafva på grund af nådig remiss kommerskollegium och generaltullstyrelsen den 21 januari 1903 gemensamt afgifvit underdånigt utlåtande och därvid till en början beträffande den af kommittén föreslagna utsträckning af restitutionsrätten till en hvar, som verkställt reparation af fartyg, anfört, bland annat, att en dylik utsträckning syntes ämbetsverken vara befogad, då det mången gång kunde inträffa, att en mindre fartygsreparation, till hvilken erfordrades utländska tullpliktiga materialier, kunde för fartygsägaren fördelaktigast verkställas af annan än varfs- eller verkstadsinnehafvare. I sådant fall torde det, enligt ämbetsverkens mening, få

anses berättigadt, att äfven denne finge åtnjuta restitution af den för dessa materialier erlagda tull.

Hvad anginge kommitténs förslag att restitution skulle få åtnjutas äfven för sådana i fartyget fast anbragta husgerådssaker, hvilka antingen icke kunde med bibehållen användbarhet därifrån skiljas eller ock genom särskild, på varaktigt sätt åstadkommen beteckning vore tydligen utmärkta såsom för fartyget uteslutande afsedda, syntes det ämbetsverken, enär nämnda förhållande alltid skulle efter verkställd besiktning af vederbörande tullförvaltning bestyrkas, att genom bifall till den gjorda framställningen någon fara för missbruk ej borde förefinnas. Ämbetsverken hafva därför tillstyrkt hvad sålunda föreslagits, dock med den redaktionsförändring, att orden »genom särskild, på varaktigt sätt åstadkommen beteckning» utbyttes mot orden »genom särskild, varaktig beteckning». Ordet »proviantartiklar» har, i enlighet med hvad kommittén hemställt, af ämbetsverken ansetts kunna utelämnas.

Ämbetsverken hafva icke heller haft något att erinra mot kommitténs förslag, att afsikten med de införda artiklarnas användning skall skriftligen anmälas vid deras angifning till förtullning; och hafva ämbetsverken tillika — med förmälan att det under senare tider flera gånger inträffat, att större fartyg ej kunnat färdigbyggas inom den för restitutionens åtnjutande bestämda tid af två år från materialiernas införsel — förklarat sig anse giltiga skäl förefinnas, att, såsom kommittén föreslagit, denna tid utsträcktes till tre år efter artiklarnas angifning till förtullning.

Beträffande frågan om anstånd med tullafgifternas erläggande hafva ämbetsverken, i likhet med kommittén, ansett rätten till dylikt anstånd böra såsom hittills tillkomma endast innehafvare af skeppsvarf eller mekanisk verkstad.

Vidkommande slutligen kommitténs hemställan att restitution skulle få åtnjutas äfven vid nybyggnad, förbyggnad eller reparation af skeppsdocka, dockport, ponton eller slip, hafva ämbetsverken, enär ett bifall till denna hemställan torde kunna underlätta anläggningen af skeppsdockor och slipar på olika ställen vid Sveriges kuster, hvilket borde tjäna till lättnad för den svenska sjöfartsnäringen samt till och med kunna möjliggöra täflan med utländska varf eller verkstäder vid reparation efter inträffade haverier, funnit kommitténs ifrågavarande hemställan vara förtjänt af beaktande. I öfverensstämmelse med hvad sålunda anförts hafva ämbetsverken tillstyrkt det af handels- och sjöfartskommittén framställda förslaget till ändring af § 8 tulltaxeunderrättelserna med ofvan angifna redaktionsförändring.

Hvad sålunda förekommit synes utskottet gifva fullt stöd för den uppfattning, att de förändringar i § 8 tulltaxeunderrättelserna, som af handels- och sjöfartskommittén föreslagits och hvilka kommittén betecknat såsom viktiga samt ägnade att bidraga till skeppsbyggerinäringens höjande och utveckling, kunna genomföras utan att förorsaka olägenheter. Utskottet — som med afseende å tiden, inom hvilken fartyg, beträffande hvilket tullrestitution af nu ifrågakomna slag skall få åtnjutas, bör vara färdigt, icke funnit den förebragta utredningen gifva vid handen något behof af samma tids utsträckande längre än af herr Lovén föreslagits, eller, på sätt jämväl handels- och sjöfartskommittén hemställt, från två till tre år — har fördenskull, i anledning af nu förevarande motioner, samt med begagnande af den utskottet enligt § 40 riksdagsordningen tillerkända befogenhet, ansett sig böra tillstyrka, att, med iakttagande af omförmälda redaktionsförändring, åt § 8 tulltaxeunderrättelserna gifves den förändrade lydelse, som af förbemälda kommitté föreslagits.

Beträffande åter herr Brodins förslag, att Riksdagen ville besluta, att vid tullbehandling af materialier och skeppsförnödenheter, om hvilka nu är fråga, tullmyndigheterna finge, utan att underkasta varorna vägning, beräkna belöpande tullafgift allenast efter den vikt, som funnes angifven i vissa af varuägaren företedda handlingar, synas, oafsedt det förhållande att ett stadgande i sådan riktning icke torde vara af beskaffenhet att kunna inrymmas i tulltaxan eller därmed sammanhängande bestämmelser, alltför stora betänkligheter möta mot att i något fall frikalla tullmyndigheterna från vidtagande af den tullbehandlingsåtgärd, som ensam kan tillförsäkra kronan, att tullafgifter, hvilka skola utgöras efter inkommande varors vikt, blifva med rätta belopp i tullverkets räkenskaper uppdebiterade. Man lärer nämligen icke vara berättigad att i likhet med motionären utgå från det antagandet, att i hvarje fall vara, som vid tullbehandlingen anmäles skola användas på sätt, som i § 8 tulltaxeunderrättelserna afses, också kommer att finna sådan användning, utan torde det väl kunna inträffa, att den för varan belöpande tull inflyter i tullkassan utan att sedermera restitueras, hvarvid det naturligtvis är af vikt, att något tvifvel icke förefinnes om riktigheten af grunden för beloppets beräknande.

I öfverensstämmelse med hvad sålunda blifvit anfördt hemställer utskottet,

1:o) att Riksdagen ville besluta, att § 8 i de vid gällande tulltaxa fogade underrättelser om hvad vid

taxans tillämpning iakttagas bör skall erhålla följande förändrade lydelse:

»§ 8.

1. *Den, som här i riket verkställt* nybyggnad, förbyggnad eller reparation af fartyg af mer än 40 tons afgiftspliktig dräktighet, vare sig svenskt eller utländskt, *äge* att för därvid använda, från utrikes ort införda tullpliktiga materialier och skeppsförnödenheter, *däribland inbegripna sådana i fartyget fast anbragta husgerådssaker, hvilka antingen icke kunna med bibehållen användbarhet därifrån skiljas eller ock genom särskild, varaktig beteckning äro tydligen utmärkta såsom för fartyget uteslutande afsedda,* restitutionsvis återbekomma den erlagda tullafgiften eller i det fall att, enligt medgifvande, som här nedan sägs, tullafgiften icke blifvit erlagd, utan allenast säkerhet för densamma ställts, njuta befrielse från dess gäldande, under villkor:

a) att afsikten med de införda *artiklarnas* användning till förberörda ändamål vid deras *angifning till förtullning* skriftligen anmäles;

b) att det fartyg, till hvilket *artiklarna* användas, inom *tre år från dagen för deras angifning till förtullning* styrkes vara i fullfärdigt skick;

c) *att den, som verkställt* nybyggnaden, förbyggnaden eller reparationen, när fartyget är fullt färdigt, till generaltullstyrelsen aflämnar en af honom under edlig förpliktelse afgifven och af två hans biträden, som med arbetet tagit befattning, bestyrkt noggrann förteckning öfver myckenheten och beskaffenheten af alla till fartyget använda olika *artiklar,* materialförlusten vid arbetet däri inberäknad, för hvilka restitution af eller befrielse från tullafgift sökes, jämte under samma förpliktelse afgifven försäkran, att dessa *artiklar* äro af utländskt ursprung och att full införseltull för dem blifvit behörigen erlagd eller af generaltullstyrelsen godkänd säkerhet för densamma ställd, samt uppgift *ej mindre om dagen, då de angifvits till förtullning, än äfven därom, huruvida sådan angifning skett från neder-*

lag eller från transitupplag eller direkte och i sistnämnda fall jämväl om den lägenhet, med hvilken införseln skett; *skolande, hvad husgerådssaker angår, dessutom aflämnas bevis af tullförvaltning, att de här ofvan beträffande sådana artiklar för den medgifna förmånen stadgade särskillda villkor vid verkställd besiktning funnits vara för handen;* samt

d) *att den, som verkställer* nybyggnaden, förbyggnaden eller reparationen, är förbunden att underkasta sig all den kontroll i öfrigt, hvilken generaltullstyrelsen kan finna skäligt föreskrifva.

Verkställes nybyggnaden, förbyggnaden eller reparationen af innehafvare af skeppsvarf eller mekanisk verkstad, och önskar denne anstånd med erläggande af tullafgift för *artiklar,* som i detta mom. afses, till dess frågan, huruvida befrielse från afgiften må njutas, blifvit afgjord, kan han, efter därom hos generaltullstyrelsen gjord anhållan, erhålla sådant anstånd, om för samma afgift ställes säkerhet, som generaltullstyrelsen finner betryggande; skolande angående tullverkets rätt att, efter utgången af den tid, för hvilken anstånd med tullafgiftens erläggande beviljats, af sådan säkerhet göra sig betäckt för belöpande tullafgift i tillämpliga delar gälla de i § 31 tullstadgan meddelade föreskrifter.

2. *Enahanda förmån, som i mom. 1 sägs, tillkommer under där nämnda villkor äfven den, som här i riket för vare sig svensk eller utländsk räkning verkställt nybyggnad, förbyggnad eller reparation af skeppsdocka, dockport, ponton, eller slip.*

3. De skeppsförnödenheter, hvarmed ett svenskt från utrikes ort återkommande fartyg under resan blifvit försedt, äro icke underkastade tull, så länge de förblifva i samma fartygs bruk;»

2:o) att herrar Lovéns och Brodins förevarande motioner, i hvad desamma afse ändring i § 8 mom. 1 b) tulltaxeunderrättelserna, måtte anses besvarade genom utskottets under 1:o) här ofvan gjorda hemställan; samt

3:o) att herr Brodins motion, i hvad densamma afser särskilda bestämmelser om sättet för tullbehandling af materialier och skeppsförnödenheter, som åsyftas i § 8 tulltaxeunderrättelserna, icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 11 april 1904.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.

Reservationer:

vid punkten 1:o):

af friherre *Klingspor;* samt

vid punkten 3:o):

af herr *Brodin.*

Herr *Lindblad* har begärt få antecknadt, att han icke deltagit i behandlingen af detta ärende inom utskottet.

STOCKHOLM, P. A. NYMANS EFTERTRÄDARE. 1904.